

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

VIII. Quarto à Regia conatu admoto, Caupona sacello Lindensi adjacens comparata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

ille, apud hominem sibi subiectum, propè supplex accidit, dum nihil nisi illius in te benevolentiam deprecatur, & benevolentiam iterum atque iterum postulat. Tanta nimirum in Deiparam, & lactam Deiparæ Lindam, ferebatur magnus ille Rex pietate ac religione, ut animo verè Regio, Deiparæ, & supremo in Deiparam Numini, Regiam substerneret Majestatem. Et potuisset illam tanto Regi negare benevolentiam Grobenius, quâ nullam unquam præstantiorem locupletioresve gazam vel ipse intra domum suam, vel quisquam alius reperire potuisset? Honorificentissimum protectò fuit, atque futuris erit temporibus, benevolentiam à tanto Rege, intra Grobeniorum Domum fuisse propè emendicatam; sed non minùs Sigismundo maximo Regi, atque Regiæ ipsius Domui gloriosum est, atque in perpetuum semper erit, DEI ac Deiparæ causâ quædamtenus Mendicabulum induisse. Tametsi enim Sadorscius fundum illum, magno satis precio, uti oportuit, redemerit; nunquam tamen fundus ille, aut ipsa quoque Ædiculæ Lindensis Area, Sadorscio vel cuiquam obvenisset Catholicorum, nisi Rex Sigismundus Majestatem Regiam, Grobenii benevolentia submisisset.

CAPUT VIII.

Quarto à Regia conatu admoto, Caupona facello Lindensi adiacens, comparata.

Qui Ottonem à Groben fundo suo Lindensi

S 2

dece-

decedentem paulò contempleretur attentius, videbitur illum, non tam hereditario fundo, quàm quasi propugnaculo quodam, aut præfidiariâ arce castrove, & quidem non nisi vi expugnatum, sensim per alios atque alios receptus decedentem. Neque enim ille, in contractibus fieri amat, sponte cessionem fecit, sed (ut in obsessis expugnatisque præfidiis arcibus solet) ex uno quasi propugnaculo in aliud se recipiendo, secessit. Principiò igitur gravissimâ Sigismundi Regis, Reginae, & Uladislai Principis auctoritate permotus, Areâ sacelli decessit; recepitque se in fundum sacello adjacentem; inde cum facellendum coinceps esset, receptum invenit geminum; alterum quidem in caupona, in piscaria cata alterum. Et hanc quidem, quia Ædi lacrae divinisque rebus nihil officit, sibi habet et jamnum (nisi quòd cata, quæ olim ad ipsum lacum Denaum, quæ rivulus se exonerat, fuerat, nunc verò in collem sacello Occidentem versus oppositum translata, retentis à Grobenio aliquibus agelli jugeribus infideat) illam verò, ut Sadorius quemadmodum cætera jam tradiderat, ex æquo & iusto traderet, Rudnicius Antistes apud Regem verò apud Grobenium perfecit. Et verò, non Sadorio duntaxat, verùm & hominibus cæteris, undique religionis causâ ad locum sacrum tanto numero confluentibus, perincommodum fore videbatur, si caupona (quæ non tam meritoria potatorum tabernaculorum futurâ erat) ad diversum à sacelli fundum hero spectaret; cum nemo inficias iverit, satius esse unum atque idem pro Aris juxta ac focus carere. Sed, ad nu

ad magnæ DEI Matris (hæc enim magis , quàm vel Sadorcius, vel Rudnicus, vel ipse etiam Sigismundus Rex, Regiivē proceres aut Principes, *terribilis ut castrorum acies ordinata*, & hæresin, & omnia hæresion fomenta, amoliri ab illa sua Lindensi Regia videri voluisse potest) triumphum atque decora pertinebat, ne quid, quod vel ad injuriam sacrorum, vel ad contumeliam quoquomodo facere posset, se et in vicinis possiderent. Quocirca illa, quæ & Regem, cum tota Regia, ut credi par est, & Rudnicium Episcopum cum Sadorcio, cæterisque piis, ad vindicandam loci Regiæ quæ illius suæ possessionem tacitè stimularat, videtur eisdem pariter ad vindicandum diverlorium illud, & in peregrinorum suorum usus occupandum aprandum quæ stimularat. Postquam igitur Sadorcius Rudnicium, & hic Regem, ea super re, quantum par erat, edocuit; Rex Grobenium in Ducatus Ducisque sui causâ, apud se, pro more, versantem, coram ea de re appellavit: neque ille, quin Regi adpromitteret, committere potuit. Ne tamen iterum suo more, moras aliquas internecteret, simul atque domum ab Regia fuerat digressus, per Epistolam Idibus Februar. Anni MD CXIX. datam, est iterum à Rege, uti ex adjuncta eadem Epistola patet, appellatus.

Generoso Ottoni à Groben, &c.

Sigismundus III. DEI gratiâ Rex, &c.

Generose, fideliter Nobis dilecte; Existimamus adhuc recentem habere memoriâ Fidelitati tue promissum illud, quod Nobis ratione Tabernæ, generoso Stephano Sador-

dorsky Secretario nostro, in possessionem & usum tradenda
 prestitit; neque dubitamus idem effectu ipso comprobata
 ram. Cum tamen ex reverendo in Christo Patre, Domini
 Episcopo Varmiensi intellexerimus, multum & ad oppor-
 tunitatem illius loci, & ad devotionem commodius exer-
 cendam conducere; si quam primum Ecclesia illi adjungere-
 retur; atque ex ea ratione Ecclesia illius securitati in-
 munitatiq̄ue, sublatis omnibus impedimentis prospicere
 dandas hasce iterum ad Fidelitatem tuam duximus; et
 licet hac in parte memorato Secretario nostro gratificari, et
 que ipsa declarare, spem nostram de promisso à Fidelitate
 tua prestando, non inanem fuisse. Non deerunt quoque
 casiones, quibus Nos studii hujus Fidelitatis tua, gratos
 se, exhibebimus. Quam de cetero bene valere cupimus. Da-
 tum Varsavia die XIII. mensis Februarii Anno Domini
 MDCXIX, Regnorum nostrorum Polonia XXXII. Suedia
 vero XXV. Anno.

SIGISMUNDUS REX.

Nequaquam potuit amplius sive promisso suo
 ve potius Regiæ voluntati authoritatiq̄ue Grati-
 nius adversari, quin etiam Taberna illa cederet; et
 tuit tamen Sadorscium, ut aliam sibi, Lindenstadium
 alibi procuraret, adigere. Et adegit sanè; vix enim
 cum actis aliquot mensibus, exhibuit illi Sadorscium
 Cauponam aliam, trans Heilsbergam unius circiter
 horæ intervallo in Raunau sitam; non sine aliquo
 quæ Sadorscium premerent, jam antè adjectis lup-
 rioris anno conditionibus. Super quibus, tabula
 ter eos III. Non. Decemb. Anni MDCXVIII. con-
 ptæ ac signatæ in Tabulario Lindenstadiensi hujuscem-
 extant.

Quarto à Regia conatu diversoriū facello adiacens obtinetur. 279

Hodie conventum est, ut contractus permutationis pro Capella Lindenſi, & Taberna cereviſiaria, antea inter nos initus, nunc etiam ſecundum vigorem litera, in omnibus punctis firmus eſſe & manere debeat. Cuius cauſa ego Stephanus Sadorsky S. R. M. Secretarius, magnifico Domino Ottoni à Groben, Capitaneo Schackenſi, Tabernam in Raunau, illuſtriſſimi Episcopi conſenſu à me emptam, ſimul cum horto hodie tradidi; eſſiciamq; ut Tabernator debitos cenſus & operas, illuſtriſſimo Domino Episcopo ex iſtis manſis praestet; ne, quidquam manſa episcopali decedat. Et ſi poſthac praedictus Dominus Capitaneus Tabernam potius vendere, quam iure ſuo uti voluerit, tum ego idoneum emptorem ipſi procurabo. Quod ſi etiam praesens inhabitator Taberna, pro cereviſia ei non ſatiſerit, & ſic in aſ ſuum incurrerit, tum promitto, me eius nomine, quidquid abhinc intra octo ſeptimanas, pro debito ei ratione cereviſia reſtiterit, ſolutionem facturum. Pro cuius rei fide hanc obligationem, manibus & ſigillis noſtris communicavimus. Sislaky XXI. Decemb. Anno MDCXVIII.

(L.S.)

Otto à Groben,
Capitaneus Schackenſis
mp.

(L.S.)

Stephanus Sadorsky,
S. R. M. Secretarius
mp.

S 4

CAPUT